

Emilia Kihl-Byczko

Kunowo, pow. Gostyń

Informator Archeologiczny : badania 3, 81-82

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania ratownicze objęły teren omentarsyska, zagrożony przez intensywną, mechaniczną eksploatację piasku.

W trakcie prac przebadano przestrzeń ok. 250 m². Na obszarze tym odsłonięto 13 grobów zachowanych oszczędnie i 2 bardzo zniszczone. Wszystkie jednak zostały w pewnym stopniu rozwlecone przez sypchaos. Nad niektórymi mogły się pierwotnie znajdować duże kamienie polne.

Wszystkie groby były ciałopalne, a na podstawie ceramiki /kilka mniejszych naczyń zachowanych w okolicy/ można je zaliczyć do kultury łużyckiej z V-ego okresu epoki brązu.

KWACZAŁA-SPALONA, pow. Chrsanów patrz okres halencki
Stanowisko 7

LUBARTÓW Konserwator Zabytków Archeo-
Kolonia Zagrody Lubartowskie logicznych w Lublinie

Badania prowadził mgr Andrzej Kutylowski.
Finansował WKZ w Lublinie. Oswarty sezon badań. Ślady osadnictwa z epoki brązu, wczesnej epoki żelaza oraz z czasów nowożytnych.

Weryfikowano stanowisko na jego północnym i południowym odcinku zagrożonym pracami ziemnymi.

Stanowisko leży w południowo-zachodniej części płaskostepu wzniesienia /rościągniętego równoleżnikowo między Wiep-